

videnskabeligt uforløselig ved at nedbryde grundlaget for instituttets videnskabelige virksomhed.

Dersom man ville stille det spørgsmål, i hvilken grad den del af de islandske håndskrifter, der i henhold til lovforslaget skulle forblive i København, måtte kunne gøre fyldest for det videnskabelige arbejde her i landet, kan svaret kun være, at dette yderst ringe antal islandske håndskrifter vil være absolut utilstrækkeligt som studiemateriale, og at den danske Islandsforskning måtte sygne hen, dersom dens basis skulle udgøres af denne ubetydelige samling af islandske håndskrifter.

I diskussionen glemmes ofte, at håndskrifterne ikke er til lægmands brug, at de *ikke kan* læses af andre end fagmænd —

i Island så lidt som i Danmark. De er forskernes arbejdsmateriale; af forskerne læses og studeres de, af dem udgives de i videnskabelige udgaver, der kan danne grundlag for udgaver til folkeligt brug.

En håndskriftsamling som den arnamagnæanske lægger et stort ansvar på sin ejer, ifølge Arne Magnussens ord: en alvorlig pligt til røgt og studium. Den arnamagnæanske Stiftelse er nu bedre end nogen sinde før i stand til at føre dette arbejde videre med den videnskabelige verdens øjne hvilende på sig. Det er inden for kultursamfund ikke tomme ord at tale om videnskabens enhed. Og i en kulturstat har videnskaben — efter gammel hævding — krav på at blive hørt, når den — som ved adressen her — taler enstemmigt.